

reda, ki se bode razpravljalo. Te točke obsegajo pred vsem te-le določila. Sedanje efektivno število vojaštva na suhem in na morju se ne pomnoži več, in tudi vojni proračun se ne zviša. Določi se rok, do katerega se to število in proračun še znižata. Prepovedi se upeljati novo orožje in nove eksplozivne snovi, katerih uporaba se sploh omeji. Podmorski torpedovski čolni so prepovedani. Kakor se poroča, nista dobila povabila niti papež, niti knez bolgarski.

Izseljevanja v Srbijo. — Radi neprestanih nasilstev Arnavtov prihaja vedno več beguncev iz Stare Srbije na Srbsko. Vlada mora ne le skrbeti za begunce, ampak tudi paziti na nje, ker je mej njimi več dvomljivih individejev. Srbski poslanik je izročil Porti noto, v kateri so pojasnjeni vzroki, ki so prisilili begunce k temu činu; a Porta je dala ta nota v svoj — arhiv k milijonu takih not, katere žro molji že desetletja, dočim je ostalo na Balkanu vse pri starem.

Italija in trozveza. — Nekateri trozvezni prijazni krogi izražajo opetovano željo, naj bi se te varuhinje svetovnega miru vedno tesneje oklepali in s tem zvezo samo kot tako še bolj utrdili. Vidi se jim toraj, da ta vez ni več posebno trdna, in hočejo ji menda pomagati na noge. Takih mislij je bržkone tudi italijanska vlada, kar kažejo njeni najnovejši čini. Na severno, to je na italijansko-avstrijsko mejo odposlalala je te dni komisijo častnikov generalnega štaba, da izgotove tam priprave za nove utrdbe. Pred vsem, pravijo, treba zavarovati pontebesko železnično progo. Na ta način pač ne utruje zvezo mej Italijo in našo državo, in čuditi se le moramo, da naš zunanji urad more le mirno gledati tako počenjanje sprijateljene države.

Samoa. — Radi enakih pravic na nemirnem otoku Samoa so sklenile Anglija, Amerika in Nemčija sestaviti komisijo, ki se snide v Washingtonu ter bode na to odpotovala na Samoo. Ako se komisija ne bode mogla zjediniti, bode švedski kralj Oskar razsodnik.

Boj na Filipinih. — Američani še vedno zmagujejo nad svojimi nasprotniki, in ako smemo verjeti poročilom ameriških generalov poročevalcev, je dobro utrjeno vstaško mesto Malolot že v ameriških rokah. Vsa vojna sila je sedaj koncentrirana pri Marilao, v čegar okolici se sem ter tja bijejo manjši neznatni boji. Boj za mesto Malolot je bil zelo vroč. Pri tem boju so izgubili Američani večje število mož, mej tem ko izguba vstašev ni posebno velika, ker je vodja Aguinaldo poslal v boj le nekaj svojih mož in še ti se niso hoteli pokazati sovražniku. Američani so pridobili precej tal, ki so jih vstaši popolno izpraznili, toda ne koristi jim to za sedaj prav nič, ker ne morejo prebivati v popolno opustošenih krajih.

Določbe o ustanovitvi zavodov in postaj za prasičjo rejo, potem o oddaji posameznih mrjascev.

C. kr. kmetijska družba kranjska v Ljubljani ustanovi vsled odloka vis. c. kr. kmetijskega ministerstva z 9. dne julija 1898. l., števil. 8426./1141. v povzdigo prasičje reje na Kranjskem:

A. Zavode za prasičjo rejo pod temi-le pogoji:

1.) Kdor se poteguje za tak zavod, se mora že pečati s prasičjo rejo ter imeti vsaj enega mrjasca in pet svinj.

Poverjenec glavnega odbora c. kr. kmetijske družbe si ogleda prosičeve prasiče, in je ustanovitev zavoda za prasičjo rejo odvisna od kakovosti plemenskih prasičev.

2.) Prosilec, pri katerem se ustanovi zavod, dobi polnokrvnega mrjasca; zanj pa mora c. kr. kmetijski družbi dati dva prasiča, 10—12 tednov stara, popolnoma sposobna za plemo.

Družba ima pravico, izbrati si dva prasiča, kakeršnega spola jih hoče imeti, in tudi sama določi, kdaj jih vzame.

Ako pa družba leto dnij, odkar je prosilcu dala mrjasca, ne potrebuje izgovorjenih prasičev, potem namestu njih lahko zahteva za vsacega 20 gld. v gotovini.

Mrjasce ostane toliko časa lastnina c. kr. kmetijske družbe, dokler zavod ne izpolni svoje dolžnosti.

3.) Zavod za rejo prasičev se nadalje zaveže, vse prasiče, sposobne za plemo, kar jih ne potrebuje za domačo rejo, oddati na zahtevo c. kr. kmetijski družbi po 60 kr. kilogram žive teže.

4.) Na dve leti dobiva zavod za prasičjo rejo po enega polnokrvnega mrjasca pod istimi pogoji, ki so navedeni v 2. odstavku.

5.) Prasiči v zavodu se zaznamujejo z znamkami.

6.) Ako zavod prosi za izvirne polnokrvne plemenske svinje, mora jim jih družba dati, ako ji to dopuščajo sredstva, s popustom 10% kupne cene.

7.) Voditelj zavoda za rejo prasičev mora pisati plemenski zapisnik in mora vsako četrletje poročati o stanju zavoda.

Golice za plemenski zapisnik in za poročila daje c. kr. kmetijska družba v Ljubljani.

8.) Zavodi dobodo ta-le napis: „C. kr. kmetijske družbe kranjske zavod za rejo prasičev“.

9.) Poverjenec družbenega glavnega odbora si lahko ogleda zavod in pregleda plemenski zapisnik in druge beležke, kadar hoče. Ravno tako lahko odredi, kadar se mu zdi potrebno glede reje ali v zdravstvenem oziru, ter odpravi nedostatke.

Ako kak zavod za rejo prasičev ne izpolnjuje ktere-koli navedenih določeb, sme mu c. kr. kmetijska družba naložiti globo do 25 gld., če bi se to ponavljalo, pa zavod opustiti (zapreti).

C. kr. kmetijska družba v Ljubljani lahko da cepiti prasičke v zavodih. Ako jih zaradi tega kaj pogine, dá družba primerno odškodnino.

B. Postaje za rejo prasičev.

1.) Kmetijske podružnice, zadrage, občine, zanesljivi kmetovalci, ki lahko rede po enega mrjasca in vsaj dve svinji, morejo ustanoviti postajo za rejo prasičev.

2.) Prosilci dobodo po enega mrjaščka in dve svinjici v starosti 10—12 tednov za polovično kupno ceno (leta 1899. po 10 gld.). Prevozne stroške iz Ljubljane mora tudi plačati prosilec.

Kdor prasiče dobi, mora polovico vsote plačati takoj polovico pa v 14 dneh c. kr. kmetijski družbi v Ljubljani.

3.) Postaja za rejo prašičev mora vsaki dve leti od c. kr. kmetijske družbe v Ljubljani vzeti plemenskega mrjasca pod istimi pogoji, ki so navedeni v 2. odstavku.

4.) Voditelj postaje za rejo prašičev mora pisati plemenski zapisnik in 1. maja ter 1. decembra vsako leto natančno poročati o stanju postaje.

Golice za plemenski zapisnik in za poročila daje c. kr. kmetijska družba v Ljubljani.

5. Postaje dobodo ta-le napis: „C. kr. kmetijske družbe kranjske postaja za rejo prašičev“.

6.) Poverjenec družbenega glavnega odbora si lahko ogleda postajo in pregleda plemenski zapisnik kadar hoče. Ravno tako lahko odredi, kar se mu zdi potrebno glede reje ali v zdravstvenem oziru, ter odpravi nedostatke.

7.) Ako kaka postaja za rejo prašičev ne izpolnjuje ktere koli navedenih določeb, se opusti, napis pa se takoj odstrani.

C. Prosilci za zavode ali za postaje za rejo prašičev morajo svoje prošnje poslati c. kr. kmetijski družbi, prej pa mora načelnik dotične podružnice nanjo pripisati:

a) pri zavodih: „Prosilec ima že sedaj plemenske prašice pasme ter se umno peča s prasičjo rejo“;

b) pri postajah: „Prosilec je sposoben, imeti postajo za rejo prašičev . . . pasme, kakor določajo predpisi.“

Ustanovitev zavoda ali postaje za rejo prašičev se potrdi še-le tedaj, kadar prosilec podpiše zavezno pismo.

D. Določbe o oddaji posameznih mrjascev velike bele angleške pasme.

Da se omogoči povzdiga prasičje reje tudi po takih krajih, po katerih nimajo zavodov in postaj za rejo prašičev, oddajala bo c. kr. kmetijska družba v Ljubljani posamezne polnokrvne mrjasce občinam, kmetijskim podružnicam, zadrugam in kmetovalcem pod temi-le pogoji.

1.) Prošnjo za mrjasca, v kateri mora biti navedeno število plemenskih svinj, naj posamezniki in za druge vložijo po kmetijski podružnici dotičnega kraja, kmetijske podružnice in občine pa neposredno pri c. kr. kmetijski družbi v Ljubljani.

2.) Mrjaščeki se oddajajo 10—12 tednov stari za polovično kupno ceno (l. 1889. po 10 gld.) Prevozne stroške od Ljubljane mora tudi plačati prosilec.

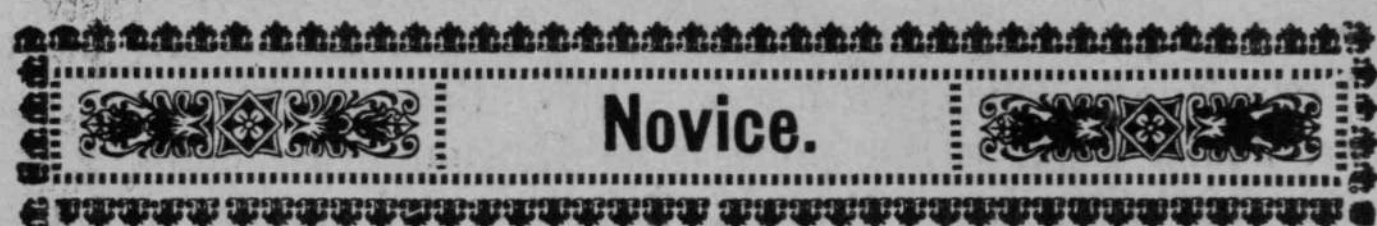
3.) Kdor mrjasca dobi, mora polovico cene plačati takoj, polovico pa v 14 dneh potem, ko je mrjasca prejel, c. kr. kmetijski družbi v Ljubljani. Mrjasec ostane toliko časa družbena lastnina, dokler ni plačana tudi druga polovica cene.

4.) Mrjasca je treba vsaj dve leti rabiti za pleme, ali do-lej, dokler se ne izkaže, da za pleme ni sposoben.

5.) Kdor dobi plemenskega mrjasca, pa ne izpolnjuje teh-le pogojev, izgubi pravico do podpor za pra-

siče, njegovo ime in bivališče pa se objavi v družbenem uradnem glasilu.

6.) Posamezni mrjasci se oddajajo, v kolikor to dopuščajo sredstva, in še-le potem, ko prosilec podpiše zavezno pismo.

— Osebnosti. Fin. min. dr. Kaizl se je v četrtek zvečer preko Reke povrnil iz Dalmacije na Dunaj. — Dež. šol. nadzornik dr. Zindler v Gradcu je umirovljen; tem povodom je dobil naslov in značaj dvornega svetnika. Na njegovo mesto je imenovan dosednji ravnatelj na mariborski gimnaziji g. dr. Peter Stornik. — G. V. Kumar, okrajni šolski nadzornik v Tolminu, je stopil v pokoj. — Namestniški koncipist Lašič je iz Tolmina premeščen na Krk, na njegovo mesto je prišel trd Nemec pl. Grabmayer. — Č. g. Fr. Klepač, župnik pri sv. Ožbaldu, je dobil župnijo v R. zboru. — Č. g. kapelan Fr. Cinha je premeščen iz Pilstajna v Buče.

— O veprinškem županu Janezu Andrejčiču Golacu, ki si je vzel življenje, piše „Piccolo“, da je izvršil čin v trenutku blaznosti; kritikuje veprinškega župnika Ellnerja, ker ni hotel samomorileca pokopati na blagoslovljenemu pokopališču, dasi je pokopališče občinsko zemljišče. To, da je čin politične, osvete, ki se ne more grajati dovolj itd. Tržaški „Piccolo“ v jedni sapi hoče predpisovati cerkvi njeno dolžnost in pravice, pa noče nič vedeti o svojih uprav peklenskih zlobah nasproti našim zaslužnim mrtvecem, katerih grobe je skrunila „Piccolo-va“ najeta svojat. Za njegove pristaše naj veljajo vsi oziri, tudi ako jih niso vredni, inako se drugače pomagati ne more, pa prihaja z občinskim zemljiščem. Saj občinskega zemljišča bode v Veprincu še razven pokopališča dovolj, zakaj pa se ni se ni oziral na ono? No, naposled se je doseglo, da so pokopali samomorileca Andrejčiča tam nekje na „občinskem pokopališču“, in se je zadostilo židovskim željam, ki itak ne poznajo razločka med občinskim in židovskim pokopališčem. Andrejčič je bil ljut sovražnik duhovščine, toda žalosten zapeljanec framazonske struje. Ako se je branil župnik Ellner pokopati samomorileca na posvečeni zemlji je imel za to svojih poslovnih razlogov, nikakor pa taci, ki bi izvirali iz kake politične osvete, o kakoršni umazani „Piccolo“ rilec vsikdar čeljusta, kadar hoče blatiti katoliško duhovščino. Bilo ga sram!

— Obljubljena procesija zaradi potresa se je veličastno vršila na veliko nedeljo popoldne. Ljudstva iz Ljubljane in okolice udeležilo se je nebrojno. Sprevidi posameznih ljubljanskih župnij so bili silno dolgi, vse množice vernega ljudstva pa so se zbrale na trgu sv. Jakoba, kjer so bile pete litanije M. B. in pa molitve, da nas Bog milostno varuje šibe potresa. Sprevod z Najsvetejšim je vodil presvetli knez in škof z obilnim svečeniškim spremstvom. Pogled na trg sv. Jakoba, ki je poln zbranega naroda, je moral očarati vsakogar ter ga vspodbuditi, da se tudi on pridruži družini in prosi Boga, da odvrine od Ljubljane nesrečo potresa, ki je tako hude rane prizadela našemu mestu.

— Podporno društvo za slovenske visokošolce na Dunaju prijelo je zadnji mesec sledeča darila: Iz Maribora poslal je gosp. France Dolenc, trgovec, 270 kron; katere je nabral mej mariborskimi rodoljubi. Imena plemenitih darovalcev priobčimo prihodnjič. Akad. društvo „Slovenija“ darovalo je čisti dohodek veselice, ki jo je priredilo o svoji tridesetletnici v znesku 200 kron. V tej svoti je tudi 76 kron, katere je g. prof. Levec nabral mej bivšimi Slovenijani v Ljubljani.